

Interesse for Offentligheden, for at man kan dømme om, hvor Skylden ligger, uanset om det paa Forhaand kan afgøres, om der er juridisk Beføjelse til Indskriden eller ikke. Man møder vort Parti med Ordet „Sladder“, men vi er ikke ene om at kritisere, hvad der er sket. Jeg minder om, at et Blad som „Kristeligt Dagblad“ har indtaget det samme Standpunkt som vi. Jeg minder om, at „Dagens Nyheder“, der tilhører selve Regeringspressen, for længst har indtaget det samme Standpunkt. Jeg minder om, at et Blad — det er ganske vist frit og uafhængigt, men ingenlunde et Blad, der skrives hverken af Radikale eller Socialdemokrater —, nemlig „Landmandstidende“, har indtaget nøjagtig det samme Standpunkt.

Vi kan selvfølgelig heller ikke paa nogen Maade lade os binde eller afvise ved Trusler. Jeg ser, den højtærede Forsvarsminister i Svendborg har stillet i Udsigt, at Presse-loven skulde skærpes, at en juridisk Domfældelse af en Pressemand skal medføre højere Straf. Ja, det er muligt, at den højtærede Forsvarsminister kan faa Rigsdagen til at vedtage en saadan Presselov, men jeg tror ikke, at dette paa nogen Maade vil bidrage til at skabe Ro i Landet. Jeg tror heller ikke, den højtærede Forsvarsminister derved paa nogen Maade vil kunne binde Kritikken, og det vilde heller ikke være godt.

Der blev af den højtærede Justitsminister forleden Dag sagt, og min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, gav ham sin Tilslutning, at man ikke skal opforgylde nogen, og at man heller ikke skal nedrakke nogen. Jeg kan kun underskrive paa dette, som de to Herrer var enige om, ud fra den Betragtning, at man dog ikke hverken skal binde Kritikken eller undlade at give Ros, hvor Ros kan gives. Jeg haaber, at de kun er enige om, at man ikke skal bruge de stærke Ord, Opforgyldning og Nedrakning; ellers maa jeg hævde, at det offentlige Liv trænger baade til Ros og Dadel. Det offentlige Livs Mænd maa være udsat for Dadel; kan man ikke staa for Kritik, vil man ikke anvende Kritik i det offentlige Liv, og vil man ikke nu og da anvende skarpe Ord, løber man Fare for, at det offentlige Liv forsummer. Jeg vil

haabe, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke var Udtryk for sit Partis sande Opfattelse, men kun havde en maa-ske selvtagen Opgave, at agere Skarperetter, uden dog derfor at ramme nogen. Jeg vil til det sidste vægre mig ved at tro, at Venstre ikke skulde være at formaa til at erkende, at der er grebet fejl ved Valget af Udenrigsminister. Det forekommer mig, at Justitsministerens Udtalelse i Gaar i allerhøjeste Grad er et Vidnesbyrd om, at man i Virkeligheden har spærret sig Vejen for at kunne foretage det, som man har lovet at foretage, ved at bevare den højtærede Udenrigsminister i sin Midte. Da vi stod overfor Bankrekonstruktionen i September, faldt der fra alle Sider meget skarpe Udtalelser om Spekulationen og al den Uorden, der havde fundet Sted. Det var almindelig anerkendt, at nu skulde der renses ud, det skulde være Slut, man skulde ikke nøjes med at straffe nogle enkelte skyldige, men man skulde fastslaa saadanne Regler for Fremtiden for Pengeverdenens Optræden, at en Gentagelse blev umulig. Det blev udtrykkelig fastslaaet, ikke mindst fra konservativ Side, at Banklovens Revision var nødvendig, og at den nye Banklov, som omgaaende maatte skaffes til Veje, skulde være saadan, at det under alle Omstændigheder skulde være forbudt at spekulere i egne Aktier, saaledes som den nuværende Udenrigsminister har gjort. Der blev lovet, at man skulde træffe forebyggende Foranstaltninger, men i Gaar forlod den højtærede Justitsminister faktisk dette, og jeg ser i Venstres Hovedorgan i Dag, at Spekulation i egne Aktier er en saare sober Handling; det er ikke noget, der kan forbydes ved Lov. Den højtærede Minister udtalte ogsaa faktisk i Gaar, at det kunde der ikke være Tale om, og det er forstaaeligt. Naar man har en Mand i Ministeriet, der selv har været med til at gøre det, kan man fornuftigvis ikke fremsætte et Lovforslag, der direkte stempler en saadan Handling som utilstedelig. Regeringen har i Virkeligheden spærret sig Vejen til at foretage sig noget i Retning af at skaffe en ordentlig Banklov. Det er en Følge af, at man har grebet fejl ved Rekonstruktionen af Ministeriet Neergaard. Vi har dog ellers et Eksempel lige for Øjnene,